ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ Ά ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΜΑΡΙΑΔΗΣ 03122674

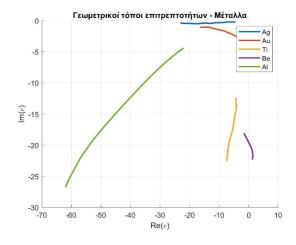
Α. Γεωμετρικοί Τόποι των Σχετικών Μιγαδικών Επιτρεπτοτήτων:

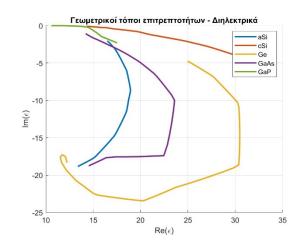
Η σχετική μιγαδική διηλεκτρική επιτρεπτότητα ενός υλικού υπολογίζεται από την έκφραση:

$$\varepsilon = (n - ik)^2$$

όπου n: ο δείκτης διάθλασης και k: ο συντελεστής απορρόφησης (το μιγαδικό μέρος του δείκτη διάθλασης).

Για κάθε υλικό, το μήκος κύματος σαρώνει το ορατό φάσμα [400 nm,700 nm]. Αυτό σημαίνει πως η επιτρεπτότητα $\varepsilon(\lambda)$ είναι συνάρτηση του μήκους κύματος, η οποία μπορεί να λάβει μιγαδικές τιμές. Ο γεωμετρικός τόπος των τιμών της επιτρεπτότητας στο μιγαδικό επίπεδο, μας δίνει τη χαρακτηριστική καμπύλη του υλικού. Τα μέταλλα έχουν αρνητικό πραγματικό μέρος της επιτρεπτότητας $Re(\varepsilon)<0$ και μεγάλο φανταστικό μέρος $Im(\varepsilon)>0$, λόγω ισχυρής απορρόφησης. Ο γεωμετρικός τους τόπος σχηματίζει καμπύλη στην αρνητική πραγματική ημιεπίπεδο. Τα Διηλεκτρικά και οι Ημιαγωγοί έχουν θετικό πραγματικό μέρος της επιτρεπτότητας $Re(\varepsilon)>0$, επιτρέποντας τη διάδοση ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων και το φανταστικό μέρος είναι μικρότερο από αυτό των μετάλλων, αλλά μπορεί να είναι σημαντικό σε ημιαγωγούς.Ο γεωμετρικός τους τόπος βρίσκεται στο δεξιό ημιεπίπεδο του μιγαδικού επιπέδου.

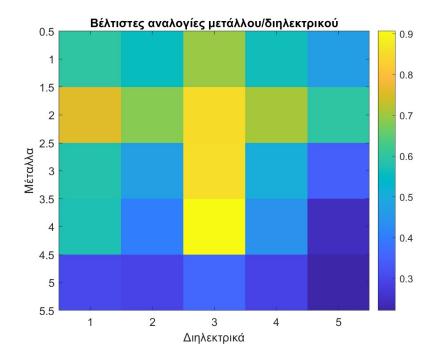
Β. Βέλτιστη Περιοδική Διαστρωματωμένη Δομή

Για μια περιοδική δομή που αποτελείται από ένα μέταλλο και ένα διηλεκτρικό, η ισοδύναμη επιτρεπτότητα μπορεί να υπολογιστεί από την έκφραση:

$$\varepsilon_{\text{eff}} = f_1 \varepsilon_1 + f_2 \varepsilon_2$$

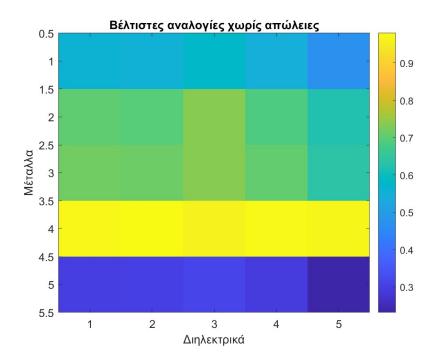
όπου: $ε_1,ε_2$ είναι οι επιτρεπτότητες του μετάλλου και του διηλεκτρικού και f_1,f_2 είναι τα ποσοστά όγκου των δύο υλικών, με f1 + f2 = 1.

Στόχος: Βρίσκουμε τα f_1, f_2 ώστε η ισοδύναμη επιτρεπτότητα να πλησιάζει τη μονάδα ($\mathbf{\epsilon}_{\text{eff}} \approx \mathbf{1}$), ώστε η δομή να είναι διαφανής σε όλο το ορατό φάσμα. Αν η ισοδύναμη επιτρεπτότητα βρίσκεται κοντά στο 1, η δομή είναι διαφανής. Αν είναι πολύ μακριά από το 1, η δομή είναι μη διαφανής. Η αναλογία των υλικών καθορίζει τη διαφάνεια. Δημιουργούμε έναν πίνακα 5×55, όπου κάθε κελί περιέχει την αναλογία f_1, f_2 και το πόσο κοντά στη μονάδα βρίσκεται η επιτρεπτότητα.

Γ. Επανάληψη του Β Δίχως Απώλειες

Όταν δεν υπάρχουν απώλειες, θέτουμε k=0 για όλα τα υλικά, επομένως: $\epsilon=n_2$. Σε αυτή την περίπτωση, οι επιτρεπτότητες γίνονται καθαρά πραγματικές, και η συμπεριφορά των υλικών αλλάζει. Τα μέταλλα εξακολουθούν να έχουν αρνητικές επιτρεπτότητες. Τα διηλεκτρικά έχουν θετικές επιτρεπτότητες, με μικρότερη διαφορά μεταξύ των τιμών τους. Η βέλτιστη διαστρωματωμένη δομή υπολογίζεται ξανά, αλλά τώρα χωρίς τις απώλειες.

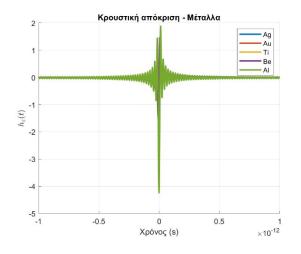
Δ. Κρουστική Απόκριση του Ηλεκτρικού Πεδίου

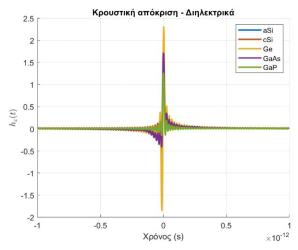
Η κρουστική απόκριση του ηλεκτρικού πεδίου σχετίζεται με τη συχνοτική εξάρτηση της επιτρεπτότητας μέσω του αντίστροφου μετασχηματισμού Fourier:

$h\epsilon(t)=F-1[\epsilon(\omega)]$

όπου: ε(ω) είναι η επιτρεπτότητα στο συχνοτικό πεδίο και hε(t) είναι η χρονική απόκριση του ηλεκτρικού πεδίου.

Η κρουστική απόκριση μπορεί να αναλυθεί ξεχωριστά για μέταλλα και διηλεκτρικά. Εν κατακλείδι τα μέταλλα έχουν ισχυρή απορρόφηση, άρα η κρουστική απόκριση είναι φθίνουσα και τα διηλεκτρικά έχουν πιο καθαρή χρονική απόκριση, που δείχνει ότι επιτρέπουν τη διάδοση κυμάτων με λιγότερη απώλεια. Η επέκταση των δεδομένων για πολύ μικρές και πολύ μεγάλες συχνότητες επιτρέπει την καλύτερη προσέγγιση της πραγματικής φυσικής συμπεριφοράς.

E. Απόκριση σε Gaussian Παλμό

Ένας παλμός τύπου Gaussian έχει χρονικό προφίλ:

$$E(t)=E_0e^{-(\Omega t)^2}\cos(\omega_0 t)$$

όπου: ω είναι η κεντρική συχνότητα που αντιστοιχεί στο λ=530nm (πράσινο φως), Ω=ω0/20 καθορίζει το εύρος του παλμού και η ηλεκτρική μετατόπιση είναι: D(t)=ε0ε(t)E(t)

Διακρίνουμε ότι όταν λαμβάνεται υπόψη η διασπορά, η απόκριση είναι πιο πολύπλοκη, καθώς το υλικό αντιδρά διαφορετικά σε διαφορετικές συχνότητες. Χωρίς διασπορά, η απόκριση είναι απλούστερη και μοιάζει περισσότερο με το σήμα εισόδου. Τα μέταλλα παρουσιάζουν ισχυρή απόσβεση, ενώ τα διηλεκτρικά ακολουθούν πιο καθαρή μορφή.

